

Arrest

nr. 135 737 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 5 april 2011 het Rijk binnen en diende op 1 oktober 2013 een nieuwe asielaanvraag in. Op 28 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn en te behoren tot de Marehan-clan. Op 6 april 2011 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) genomen op 26 januari 2012. U diende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 82894) van 12 juni 2012. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 24 juli 2012 diende u een tweede asielaanvraag in bij de DVZ. Op 1 augustus 2012 werd door de DVZ een 13quater-beslissing of 'weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag' genomen. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 1 oktober 2013 diende u een derde asielaanvraag in bij de DVZ die op 2 december 2013 door het CGVS in overweging genomen werd. U blijft bij uw eerdere verklaring dat u de Somalische nationaliteit bezit. Eveneens blijft u bij uw eerder aangehaalde problemen met Al Shabaab in Somalië.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een Somalische geboorteakte, identiteitskaart en paspoort, een brief van uw advocaat, getuigenissen van verschillende personen met een kopie van hun Belgische identiteitskaart, een postbewijs en een betalingsbewijs van betaalde portkosten, een medisch attest dat u besneden bent volgens type 3, een intake- en outtake-verslag van een ziekenhuis en tenslotte 2 medische getuigschriften.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken.

Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. U verklaart dat u wel degelijk de Somalische nationaliteit bezit en legt volgende nieuwe documenten neer: een Somalische geboorteakte, identiteitskaart en paspoort, een brief van uw advocaat, getuigenissen van verschillende personen met een kopie van hun Belgische identiteitskaart, een postbewijs en een betalingsbewijs van betaalde portkosten, een medisch attest dat u besneden bent volgens type 3, een intake- en outtake-

verslag van een ziekenhuis en tenslotte 2 medische getuigschriften. Deze zijn echter niet van die aard om aan te tonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag op 26 januari 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door het CGVS genomen werd en dit omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit omdat u uw afkomst van Tugarey en uw beweerde Somalische nationaliteit niet aannemelijk kon maken. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse over uw echte nationaliteit, waar u voor uw aankomst leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Op 24 juli 2012 diende u wel een tweede asielaanvraag in bij de DVZ, maar op 1 augustus 2012 werd door de DVZ een 13quater-beslissing of 'weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag' genomen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen.

Het Commissariaat-generaal kan er zich toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen in het kader van uw huidige derde asielaanvraag te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Tijdens de twee gehoren op de zetel van het CGVS dd. 15 januari 2014 en 22 april 2014 werd u nogmaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling in het kader van uw eerste asielaanvraag dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België aangeeft. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke nationaliteit, achtergrond en leefsituatie u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Ook na herhaalde vragen bleef u er echter bij dat u Somalische bent en uw ganse leven doorbracht in Tugarey, de nabije omgeving van Tugarey en Qorioley. (gehoor CGVS 15 januari 2014, p. 2,3,4,5,6,7,8 en gehoor CGVS 22 april 2014, p. 4,5). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u blijft volharden in uw verklaringen over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Tugarey en nog steeds weigert uw werkelijke nationaliteit en herkomst aan te geven. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Vergoelijkend haalde u aan dat u zich op de dag van het gehoor bij het CGVS bij uw eerste asielaanvraag niet goed voelde omdat u de avond ervoor teveel slaapmedicijnen genomen had. U zegt dat u de vragen tijdens het gehoor niet goed kon beantwoorden omdat u de avond ervoor teveel slaapmedicijnen genomen had (gehoor CGVS van 22 april 2014, p.4). Hierbij moet een kanttekening geplaatst worden. Immers, zowel u als uw advocaat hebben hierover nooit enige melding gemaakt in het kader van uw voorgaande asielaanvragen: niet tijdens het bewuste gehoor bij het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag, niet tijdens uw beroep tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS, niet ter zitting bij de RvV en niet tijdens uw tweede asielaanvraag. Dat u in het kader van uw derde asielaanvraag, nadat u herhaaldelijk geconfronteerd werd met de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden Somalische nationaliteit, plots aanhaalde dat u de vragen tijdens het gehoor in het kader van uw eerste asielaanvraag niet goed kon beantwoorden omdat u de avond ervoor teveel slaapmedicijnen genomen had, kan dan ook moeilijk ernstig genomen worden.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf

wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde nieuwe documenten en aangehaalde elementen zijn niet van die aard om deze vaststelling te wijzigen.

Het neergelegde paspoort en de Somalische identiteitskaart werden uitgegeven door de Somalische ambassade in België in oktober 2012 (gehoor CGVS, p.3,4). Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw Somalische nationaliteit reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden.

Bovendien kunnen identiteitsdocumenten alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder blijkt uit de beschikbare informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de documenten uitgereikt door de verschillende Somalische ambassades werden onderzocht door Zwitserland, de Verenigde Staten en Canada. Hun bevindingen zijn gelijklopend en bevestigen naast een lucratieve privéhandel in Somalische documenten, het gemak waarmee identiteitsdocumenten kunnen worden verkregen op de ambassades. Tevens kan hieruit blijken dat de Somalische ambassades een feitelijke onbegrensde appreciatiebevoegdheid hebben om de Somalische nationaliteit toe te kennen (of in te trekken) en op basis hiervan Somalische identiteitsdocumenten uitreiken. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren.

De neergelegde geboorteakte werd uitgegeven in Mogadishu in 2013, terwijl u zich op dat moment nochtans reeds in België bevond. U verklaart dit document ontvangen te hebben via uw echtgenoot (gehoor CGVS, p.4,5). Dit document werd met andere woorden in uw afwezigheid opgesteld. Uw verklaringen over uw Somalische nationaliteit werden reeds als ongeloofwaardig beoordeeld. Verder blijkt uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Het is onmogelijk om de identiteit van de aanvrager via officiële bronnen te verifiëren. Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur in de Somalische republiek, worden documenten die uitgereikt zijn na de omverwerping van Siad Barre in 1991, door een meerderheid aan landen, niet aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige, documenten. De specifieke politieke situatie van het land en de daaraan gekoppelde corruptie, zorgen ervoor dat de neutraliteit van het openbaar ambt wordt aangetast. Dit ondermijnt de bewijswaarde van de door de Somalische overheidsdiensten afgeleverde attesten en documenten. In de Somalische context is het mogelijk dat de door de overheidsdiensten afgeleverde documenten die aan alle vormvoorschriften beantwoorden, niet waarheidsgetrouw zijn. De waarde van de door u neergelegde geboorteakte kan bijgevolg danig gerelativeerd te worden. Bovendien kunnen identiteitsdocumenten alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Verder legt u getuigenissen van 3 personen neer die zeggen dat u de Somalische nationaliteit hebt, met een kopie van hun Belgische identiteitskaart. Er moet opgemerkt worden dat deze verklaringen gesolliciteerd zijn en op uw vraag opgesteld werden. Dergelijke subjectieve verklaringen hebben een persoonlijk (en geen officieel) karakter en zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid over uw beweerde Somalische nationaliteit te herstellen. Verder verklaart u dat 1 van deze 3 getuigen Suuban Maxamed Siyaad is en dat zij de dochter is van voormalig Somalisch president Siad Barre (gehoor CGVS, p.3,5,6). U legt echter geen enkel bewijs neer dat zij effectief de dochter van Siad Barre zou zijn en zegt enkel dat ze zelf zei dat ze de dochter is van Siad Barre. U weet echter niet hoe haar moeder heette en hoe haar broers en zussen heten. U kunt enkel de broer Maslah noemen. Nochtans verklaarde u dat Suuban Maxamed Siyaad uw moeder kende en dat jullie contact bleven houden nadat jullie elkaar in België leerden kennen (gehoor CGVS, p.5,6). U maakt niet aannemelijk dat Suuban Maxamed Siyaad de dochter van Siad Barre zou zijn. Verder slaagt u er niet in om haar clan nauwkeurig te situeren. U zegt enkel dat ze Marehan is en subclan Reer dini, maar u kunt dit

niet verder situeren. Nochtans zei u dat ze net als u tot de Marehan-clan behoort. De andere 2 getuigenissen die u neerlegt, werden opgesteld door Mohammed Abukar Ahmed en Mahamed Haasan Ali. U stelt dat ze Somaliërs zijn die u leerde kennen in België. Van beide weet u echter niet tot welke clan ze behoren (gehoor CGVS, p.5,6,7). De vaststelling van uw gebrekkige kennis over de clan van de 3 personen die bereid waren een getuigenis voor u op te stellen, is uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven.

De brief van uw advocaat Dhondt is enkel een begeleidend schrijven en vermeldt het neerleggen van een geboorteakte en enkele getuigenissen.

Het postbewijs en een betalingsbewijs van betaalde portkosten geeft aan dat aan genaamde Else Brijs post verstuurd werd vanuit Mogadishu in Somalië, maar vormt nog geen bewijs voor een voorgehouden Somalische nationaliteit.

U legt verder een medisch attest neer waaruit blijkt dat u besneden bent volgens het type 3. Hierbij moeten meerdere opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste maakt u niet aannemelijk wat u persoonlijk precies te vrezen zou hebben in uw land van herkomst naar aanleiding van deze reeds ondergane besnijdenis. U zegt dat u niet zou willen dat uw toekomstige dochters net zoals u besneden zouden worden (gehoor CGVS, p.7), maar hiermee maakt u geen persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk aangezien uw vrees fictieve toekomstige dochters betreft. In het neergelegde attest, dat dateert van 2 mei 2013, worden de medische gevolgen van de ondergane besnijdenis uitgelegd en er wordt ook vermeld dat chirurgische reconstructie mogelijk is en zelfs aangewezen is. U vertelt echter dat u geen chirurgische reconstructie hebt ondergaan omdat u bang bent dat u problemen zou krijgen met uw echtgenoot omdat hij er zelf niet bij is (gehoor CGVS, p.8). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk wie of wat u hieromtrent zou vrezen, temeer daar blijkt dat u reeds besneden bent en u hier nooit enige chirurgische reconstructie voor liet uitvoeren.

Ten tweede is uw kennisgeving in verband met uw besnijdenis wel erg laattijdig. In het kader van uw eerste asielaanvraag maakte u zowel bij de DVZ, het CGVS als de RvV geen enkele melding hieromtrent. Ook in het kader van uw tweede asielaanvraag maakte u hierover geen enkele melding. Met andere woorden: gedurende formele ontmoetingen met 3 verschillende asielinstanties hebt u nooit enige melding gemaakt van het feit dat u besneden zou zijn en van enige vrees voor vervolging of het lijden van ernstiger schade hieromtrent. Uw melding van uw besnijdenis bij de asielinstanties gebeurde pas voor het eerst in het kader van uw derde asielaanvraag op 1 oktober 2013, 2 en een half jaar na uw 4 eerste asielaanvraag. U stelt dat u niet wist dat het nodig was en niet wist dat het belangrijk was (gehoor CGVS, p.7), wat een eventuele vrees verder relativeert. Dat u 2 en een half jaar wachtte om dit gegeven als nieuw element in het kader van een derde asielaanvraag aan te halen laat toe om de ernst van een eventuele vrees voor vervolging of van een eventueel risico op het lijden van ernstige schade te betwijfelen. Ten derde dient een eventuele vrees met betrekking tot uw besnijdenis te worden beschouwd ten opzichte van uw land van herkomst. Gezien tijdens uw eerdere asielaanvragen reeds gebleken is dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en werkelijk afkomstig zou zijn van Tugarey, en uw land van herkomst bijgevolg niet bepaald kan worden, kan een eventuele vrees met betrekking tot uw besnijdenis dan ook niet beoordeeld worden. Het is onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om na te gaan van wie de eventuele vervolging zou uitgaan aangezien blijkt dat niet geloofwaardig is dat u in Somalië verbleven zou hebben en van daar afkomstig zou zijn. Bovendien is het in het licht hiervan eveneens onmogelijk voor het Commissariaat-generaal om na te gaan of u al dan niet eventueel bescherming kan genieten in uw 'werkelijke' land van herkomst en of er daar eventueel een reëel intern vluchtalternatief bestaat voor u. Vermits uw nationaliteit ongeloofwaardig werd bevonden is het onmogelijk een eventuele vrees of risico in verband met uw besnijdenis bij terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen.

Tot slot haalt u aan dat u psychische problemen hebt en dat u medicijnen neemt. Ter ondersteuning legt u een intake- en intakeverslag van een ziekenhuis en 2 medische getuigschritten neer. Hierbij moeten enkele kanttekeningen gemaakt worden. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd in verband met uw aangehaalde psychische problemen reeds het volgende gemeld: Bij het neergelegde medisch verslag van een opname van 30 april 2011 tot 18 mei 2011 in de dienst psychiatrie van het Universitair Ziekenhuis te Brussel, moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. In het medisch verslag is sprake van een

aanpassingsstoornis die zich uit in depressieve symptomen en een acute stressstoornis. Ten eerste blijkt uit dit medisch verslag niet dat er een oorzaak-gevolg verband zou zijn tussen enerzijds de feiten die zich volgens u in het herkomstland hebben afgespeeld en anderzijds de in het ziekenhuis vastgestelde symptomen. In het medisch verslag vertrekt men vanuit uw verklaringen over de gebeurtenissen in het herkomstland en worden deze gelinkt aan de vastgestelde symptomen. Het is echter evengoed mogelijk dat de vastgestelde aanpassingsstoornis veroorzaakt werd door bijvoorbeeld een aanpassingsprobleem in België, een traumatisch verlopen reisroute naar België of nog iets anders.

Ten tweede is het zo dat de opname kortstondig was, namelijk van 30 april 2011 tot 18 mei 2011, ofwel 19 dagen en dat deze opname een 8-tal maanden plaatsvond vooraleer u door het CGVS gehoord werd in het kader van uw eerste asielaanvraag, namelijk op 5 januari 2012.

Ten derde werd u op 18 mei 2011 uit het ziekenhuis ontslagen, wat op de datum van het gehoor bij het CGVS toch al meer dan 7 maanden geleden is. Er is geen tweede opname geweest, volgens de door u neergelegde informatie was er na uw ontslag geen verdere behandeling. U legt ook geen andere medische verslagen voor. Er is enkel uw verklaring dat u nog medicatie neemt (gehoor CGVS, p.6). We kunnen er dan ook vanuit gaan dat u ongeveer 7 maanden geleden een korte crisis kende waarvan de oorzaak niet bekend is en dat uw situatie momenteel gestabiliseerd is. Deze stelling vindt ook bevestiging in het feit dat er tijdens het gehoor bij het CGVS geen vaststellingen gedaan werden die zouden kunnen wijzen op enig disfunctioneren. Eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag voegde de RvV hier het volgende aan toe. "(...)Verzoekster verwijst naar het door haar neergelegde medisch verslag en stelt dat zij nog steeds te maken heeft met het verdringen van de traumatische ervaring. Verzoekster haalt aan dat zelfs wanneer deze kenmerken per impossele quod non thans niet langer als een ziekte zouden gekwalificeerd worden, deze elementen nog steeds kunnen meespelen bij een gehoor en zeker wanneer een open vraag wordt gesteld. Dat voormelde kenmerken juist wijzen op het niet willen en kunnen spreken over het gebeuren en het verdringen ervan. Aangaande het voorgelegde medische verslag, stelt de Raad vast dat hierin enkel een verband wordt gelegd met "traumatische ervaringen" die de patiënt heeft meegemaakt, zonder deze nader te benoemen. In deze benadrukt de Raad dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. Verzoekster kan dan ook niet beweren dat het medische attest het geloofwaardig vindt dat de vastgestelde toestand veroorzaakt wordt door de trauma's in het land van herkomst, noch kan zij stellen dat de commissaris-generaal in deze een plausibele verklaring vervangt door eerder hypothetische mogelijkheden. Ten slotte kan verzoekster het aantonen van bekendheid met de feitelijke en onmiddellijk waarneembare omgeving van haar geboortedorp, waar zij ook heel haar leven heeft gewoond en gewerkt, met het clansysteem en de clantradities waarmee ze opgroeide niet gelijkschakelen met het opnieuw ophalen van "traumatische ervaringen". Daarenboven blijkt uit het gehoorverslag dat de dossierbehandelaar verzoekster professioneel ondersteunde en dat verzoekster geen problemen had om te antwoorden. Voorts heeft ze evenmin nodig geacht aan het begin en op het einde van het gehoor enige opmerking in dit verband te maken.(...)"

Wat het intake- en outtakeverslag van de Eenheid voor Psychiatische Spoed Interventie van het AZ Groeninge te Kortrijk betreft, vallen volgende zaken af te leiden: u werd op 13 augustus 2012 opgenomen wegens een incident waarbij u bewusteloos neerviel op de bus. Een vergezellende vriend gaf informatie over klachten van post-traumatische stress-stoornis, depressieve kenmerken en suïcidale ideaties, versterkt na recente negatieve adviezen van asielaanvraag en medische regularisatie-aanvraag. Reeds drie dagen later werd u al ontslagen uit het ziekenhuis. Er werden geen vervolgafspraken vastgelegd. U legt geen informatie neer betreffende verdere medische of psychiatrische opvolging. Er kan enkel herhaald worden dat het betreffende ziekenhuis zich enkel baseert op uw verklaringen of die van uw vriend, dat er nergens een oorzakelijk verband gelegd wordt tussen feiten in uw herkomstland en uw doorgemaakte crisis in 2012, dat uw opname erg kortstondig was en dat deze feiten al van anderhalf jaar geleden dateren. U haalde weliswaar aan dat u vervolgens in februari 2013 voor 1 nacht opgenomen werd in het ziekenhuis van Stuivenberg en op 7 november 2013 voor een week opgenomen werd in het Sint-Vincensius-ziekenhuis in Antwerpen (gehoor CGVS, p.8). U legt echter geen enkel document neer om deze verklaarde opnames te staven. U stelt dat u opgenomen werd omdat u flauwviel omdat u uw medicatie niet nam (gehoor CGVS, p.8). U toont ook dat u volgende genesmiddelen neemt: Sertaline, Betahistine, Mirtazipine, Lorazepam en Redomex Diffucaps (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat Sertaline, Trazolan, Mirtazipine en Redomex diffucaps anti-depressiva zijn, dat Lorazepam en Sertaline angstremmers zijn en dat Betahistine voorgeschreven wordt bij evenwichtsstoornissen en

duizeligheid. U legt echter geen informatie betreffende de oorzaak van uw medische problemen. U legt geen informatie neer die erop zou wijzen dat deze medische klachten in verband zouden staan met een voorgehouden Somalische nationaliteit en uw ondergane besnijdenis.

Betreffende de 2 neergelegde medische getuigschriften, opgesteld door huisarts Eekhout op 2 juli 2013 en op 17 oktober 2013, in het kader van een aanvraag tot medische regularisatie, staat vermeld dat u een post-traumatisch stress-syndroom hebt, waardoor slaapproblemen en suïcidale ideaties mogelijk zijn. De huisarts raadt u aan om medicatie te nemen en tweewekelijks op consultatie te gaan bij een psychotherapeut. De huisarts besluit dat herstel mogelijk is bij correcte psychologische begeleiding. U legt echter geen documenten neer waaruit zou blijken dat u effectief in begeleiding bent bij een psychotherapeut. Hierbij moet opgemerkt worden dat huisarts Eekhout een vaststelling maakt in verband met uw geestelijke toestand. Deze huisarts doet echter geen uitspraken over de oorzaken voor uw huidige mentale toestand. Verder legt u geen informatie neer betreffende verdere psychologische begeleiding. Tenslotte voegen deze gegevens geen enkele informatie toe betreffende uw vermeende Somalische nationaliteit.

Gelet op voorgaande dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde nieuwe elementen niet van die aard zijn om aan te tonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Tot slot moet nog een opmerking gemaakt worden bij de vraag van uw advocaat, meester Dhondt aan het CGVS, zowel tijdens het gehoor door het CGVS op 15/01/2014 als in zijn schrijven van 16/1/2014. Hij vraagt of het mogelijk is dat het CGVS door de ambassades van verschillende buurlanden van Somalië waar etnische Somaliërs wonen, kan laten vaststellen dat u de nationaliteit van deze landen niet bezit om zo alsnog te concluderen dat u dan wel de Somalische nationaliteit zou bezitten (gehoor CGVS, p.10). Hierbij kan worden opgemerkt dat de asielpprocedure een vertrouwelijk karakter heeft en dat bijgevolg het CGVS uw identiteitsgegevens niet lukraak kan doorgeven aan ambassades die mogelijkerwijze uw echte land van oorsprong vertegenwoordigen. Bovendien kan een etnische Somaliër, die niet de Somalische nationaliteit bezit, ook een andere nationaliteit hebben (verworven) dan deze van de buurlanden van Somalië, zodat het aantal landen waar navraag zou moeten gedaan worden veel uitgebreider is dan 'de buurlanden'.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van de asielaanvraag

2.1. Nopens de status van vluchteling

2.2. Verzoekster voert de schending aan van **“de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”**.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.4. Ter terechtzitting wijst verzoeksters advocaat er op dat het bijzonder moeilijk is de geloofwaardigheid te herstellen bij een herhaalde asielaanvraag. Indien inderdaad de verschillende aspecten die geleid hebben tot de afwijzing van de asielaanvraag objectief werden vastgesteld, dan kan dit echter niet beletten dat nieuwe elementen tot een andere holistische visie en aldus toch een andere conclusie kunnen leiden. Dit is *in casu* het geval.

2.5. Er kan nog steeds geen geloof worden gehecht aan verzoeksters recent verblijf in Somalië voor haar komst naar België. Echter zoals de Raad reeds heeft aangegeven in haar arrest van 12 juni 2012, nr. 82 894 is de clan van essentieel belang in Somalië en is de kennis ervan belangrijk in elk aspect van het leven van een Somaliër. *In casu* blijkt dat noch de CGVS, noch de Raad betwisten dat verzoekster haar clan kent en kan toelichten. Verzoekster kent enkele geografische en historische gegevens over de haar regio van herkomst, doch onvoldoende om een verblijf in Qorioley aannemelijk te maken.

In haar arrest van 12 juni 2012, nr. 82 894 werd reeds aangegeven dat de stukken van de ambassade van Somalië geen bewijswaarde hebben tenzij dat hiermee de Somalisch etnische herkomst wordt bevestigd, wat *in casu* ook niet werd betwijfeld. De bestreden beslissing benadrukt terecht en dit wordt ter terechtzitting nog herhaald door verwerende partij, dat het voor verzoekende partij inderdaad essentieel is de waarheid te vertellen over haar voorbije verblijfplaatsen en een verblijf buiten Somalië niet in se negatief is.

2.6. In deze leidt de Raad uit de lezing van het administratief dossier, uit de bijgebrachte stukken en getuigenissen en uit de ter terechtzitting afgelegde verklaringen af dat de herkomst van verzoekende partij uit Somalië aannemelijk is.

2.7. Niettemin de bestreden beslissing stelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de getuigenis van de hand is van mevrouw Suuban Maxamed Siyaad, de dochter van voormalig Somalisch president Siad Barre (gehoor CGVS, p.3,5,6) en indien de bewijslast ligt bij de asielzoeker en de CGVS niet verplicht is tot het oproepen van getuigen, dan kon *in casu* wel verwacht worden dat een dergelijke getuigenis aanleiding zou geven tot nader onderzoek. Dit klemte te meer nu verzoekster niet enkel meerdere getuigenissen neerlegde maar ook de identiteitskaarten van de getuigen en de getuigen toegelicht hebben hoe ze verzoekster en haar familie kenden. Verwerende partij kan ter terechtzitting ten dele gevolgd worden waar ze stelt dat verzoeksters advocaat dit niet heeft aangebracht, doch geenszins kan voorbijgegaan worden aan de gedeelde bewijslast wanneer uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal een van de getuigen -met rede- belangwekkend achtte.

2.8. De dochter van de voormalige president van Somalië heeft verzoekster begeleid ter terechtzitting en was bereid om haar getuigenis mondeling toe te lichten. De procedure voor de Raad voorziet echter niet in deze mogelijkheid zodat hiertoe niet werd overgegaan. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing betwijfeld wordt, kan thans wel aangenomen worden dat de getuigenis inderdaad afkomstig is van mevrouw Suuban Maxamed Siyaad. Dit is te meer van belang nu kan vastgesteld worden dat verzoeksters ouders van dezelfde streek rond Qorioley afkomstig zijn en dat verzoekster behoort tot dezelfde clan als deze van president Barre. Deze getuigenis illustreert het belang van de clanbescherming zoals steeds wordt beklemtoond door de Raad. Het CGVS kon hieraan niet voorbijgaan te meer nu uit het administratief dossier -en ook ter terechtzitting- blijkt dat verzoeksters cognitieve kennis beneden haar leeftijd is, ze naast psychologische/psychiatrische problemen waarvoor de Belgische dokters een tijdelijke opname noodzakelijk achtten, verzoekster sinds jaren medicatie inneemt en ze ook fysieke problemen kent. Er kan dan ook vastgesteld worden dat verzoekster behoort tot een kwetsbare groep asielzoekers en haar asielaanvraag navenant diende te worden behandeld. Van verzoekster kan inderdaad worden verwacht dat ze eerlijk is maar dit dient te worden beoordeeld met in achtneming van het geheel van de gegevens in het administratief dossier en nieuwe elementen. Niettemin haar beperkingen is verzoekster naar de ambassades van Kenia en Ethiopië geweest met het verzoek te bevestigen dat ze deze nationaliteiten niet had. Beide ambassades waren hiervoor bereid op voorwaarde dat de vraag werd gesteld door het CGVS. Verzoekster heeft dan ook ernstige pogingen gedaan zich te wenden tot officiële instanties die de bepaling van haar nationaliteit konden verduidelijken. Haar vraag om steun aan de dochter van Siad Barre ligt in het verlengde hiervan.

2.9. Uitgaand van deze bevindingen kan worden vastgesteld dat reeds van bij de eerste asielaanvraag niet betwist wordt dat verzoekster etnisch Somalische is en behoort tot de Marehan, Darod. Verzoekster heeft basisnoties van haar regio waar ze in 1987, dus voor de val van het Siad Barre regime, geboren is. Deze kennis is niet van een niveau om te besluiten dat deze ingestudeerd zou zijn en komt gezien de aard van de gegevens eerder voor als opgeraapte familiale kennis.

Er kan thans vastgesteld worden dat verzoeksters clan haar is bijgesprongen, wat inderdaad kan verwacht worden indien verzoekster uit Somalië afkomstig is. De getuigenissen die in de bestreden beslissing onvoldoende overtuigend werden bevonden, zijn thans aangevuld en geloofwaardig. Er zijn dan ook geen redenen om nog te betwijfelen dat verzoekster geboren is in Somalië en de Somalische nationaliteit had als dochter van Somalische ouders die bekend waren bij de familie van voormalig president Mohamed Siad Barre.

2.10. Verwerende partij betwist ter terechtzitting niet dat de situatie in Somalië, zeker voor een vrouw als verzoekster die ernstige problemen kent, nog steeds bijzonder kan verontrusten. De objectieve informatie in het administratief dossier en bij het verzoekschrift kunnen dit enkel bevestigen.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK